ANDREA COTE

ΑΓΑΠΗΤΗ ΜΠΕΘ

ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΠΑΛΑΙΟΛΟΓΟΣ

ΙΚΑΡΟΣ

ΑΓΑΠΗΤΗ ΜΠΕΘ

Το παρόν βιβλίο εκδόθηκε με την οικονομική συμβολή του Γενικού Επίτιμου Προξενείου της Κολομβίας στην Αθήνα

Consulado General Honorario
de Colombia en Atenas

Απαγορεύεται η αναδημοσίευση ή αναπαραγωγή του παρόντος έργου στο σύνολό του ή τμημάτων του με οποιονδήποτε τρόπο, καθώς και η μετάφραση ή διασκευή του ή εκμετάλλευσή του με οποιονδήποτε τρόπο αναπαραγωγής έργου λόγου τέχνης, σύμφωνα με τις διατάξεις του ν. 2121/1993 και της Διεθνούς Σύμβασης Βέρνης-Παρισιού, που κυρώθηκε με τον ν. 100/1975. Επίσης απαγορεύεται η αναπαραγωγή της στοιχειοθεσίας, της σελιδοποίησης, του εξωφύλλου και γενικότερα όλης της αισθητικής εμφάνισης του βιβλίου, με φωτοτυπικές ή οποιεσδήποτε άλλες μεθόδους σύμφωνα με το άρθρο 51 του ν. 2121/1993.

Κανένα μέρος ή απόσπασμα του παρόντος βιβλίου δεν δύναται να χρησιμοποιηθεί ή να αναπαραχθεί, καθ' οιονδήποτε τρόπο ή μέσο, για τον σκοπό εκπαίδευσης τεχνολογιών ή συστημάτων Τεχνητής Νοημοσύνης. Κατ' εφαρμογή του Άρθρου 4(3) της Οδηγίας (ΕΕ) 2019/790 για την Ψηφιακή Ενιαία Αγορά, ο συγγραφέας και ο εκδότης επιφυλάσσονται ρητώς όλων των δικαιωμάτων τους και εξαιρούν το παρόν έργο από κάθε πράξη εξόρυξης κειμένων και δεδομένων.

© 2026, Andrea Cote
© 2026, Εκδόσεις Ίκαρος για την ελληνική γλώσσα

ISBN 978-960-572-830-4

ANDREA COTE

ΑΓΑΠΗΤΗ ΜΠΕΘ

Μετάφραση: Κωνσταντίνος Παλαιολόγος

24ο Βραβείο Casa de América de Poesía Americana

ΙΚΑΡΟΣ

Αποτυγχάνουμε πάντα να μιλήσουμε για ό,τι αγαπάμε.

ΡΟΛΑΝΤ ΜΠΑΡΤ

Για τη Χουλιάνα Μαρτίνες
την Αλεχάντρα Τρίγιος
τη Λίνα Ναμάρι
τη Σίλβια Αγκιλάρ-Σέλενι

Στον δρόμο της ξενιτιάς,
η αέναα περιπλανώμενη φυλή μου.

ΣΗΜΕΙΩΜΑ

Το 1974, η θεία μου Μπεθ μετανάστευσε στις Ηνωμένες Πολιτείες με βίζα επικείμενου γάμου. Παρέμεινε στην εν λόγω χώρα επί σαράντα χρόνια και εργάστηκε πάντα, ταυτόχρονα, σε δύο ή τρεις δουλειές κερδίζοντας τον κατώτατο μισθό. Έφυγε από την Κολομβία με μια υπόσχεση αγάπης, αλλά τελικά έζησε μια επισφαλή ζωή όπως τόσοι και τόσοι μετανάστες. Όταν πλέον δεν ήθελε κανείς να την πάρει στη δούλεψή του, επέστρεψε στη χώρα της με μία μόνο βαλίτσα στο χέρι, αφήνοντας πίσω της ένα θολό ίχνος λήθης, όπως συμβαίνει με όλους εκείνους που η θύμησή τους ξεθωριάζει.

Αυτό το βιβλίο είναι γραμμένο με αποσπάσματα, επιστολές, στοιχεία, σελίδες ημερολογίων και σημειώσεις. Θραύσματα της δικής της φωνής και των φωνών άλλων. Αλλά πάνω απ' όλα είναι ένα ποίημα γιατί ως γνωστόν μια ολοκληρωμένη ιστορία μπορεί να ειπωθεί μόνο μέσα από τις ρωγμές της.

Η Μπεατρίς Μποτέρο έφτασε στο αεροδρόμιο JFK της Νέας Υόρκης στις 19 Δεκεμβρίου 1974. Προερχόταν από την πρωτεύουσα της διοικητικής περιφέρειας του Κάλδας στην Κολομβία. Αφίχθη ως νόμιμη σύζυγος του Ντόναλντ του Έκτου, ενός λευκού άνδρα δέκα χρόνια νεότερού της, τον οποίο παντρεύτηκε λίγες μόλις μέρες πριν από το ταξίδι της. Το ζευγάρι έζησε σ' ένα ημιυπόγειο διαμέρισμα στο Περθ Άμποϊ του Νιου Τζέρσεϊ μέχρι τον Δεκέμβριο του 1975. Απέκτησαν έναν γιο, τον οποίο ονόμασαν Τζούνιορ. Ύστερα από το διαζύγιο, ο Ντον δεν τους χορήγησε άδεια ταξιδιού. Το αγόρι ήταν 11 ετών όταν επισκέφθηκε για πρώτη φορά την Κολομβία.

Η θεία Μπεθ ήθελε να είμαι εγώ εκείνη που θα γράψει την ιστορία της ζωής της,
τον περίπλου του μοναδικού της ταξιδιού,
τα σαράντα χρόνια που πέρασε στο εξωτερικό.
Την ιστορία της κακής της τύχης.

Η Μπεθ νιώθει ότι αυτή η κατόπιν ανάθεσης αυτοβιογραφία θα αλλάξει
τις ζωές και των δυο μας.

Αυτό που προσμένει η Μπεθ απ' αυτό το βιβλίο είναι άνευ προηγουμένου:
να γράψω ενάντια στον οίκο ευγηρίας,
να γράψω αντί να είμαι φτωχή,
να γράψω για να μην μαγειρεύω,
για να μην κοιμάμαι

να γράψω για τη λησμονιά.

αν είναι αλήθεια ότι πριν από τριάντα χρόνια
όπως λες
το τοπίο ήταν διαφορετικό:
        το χιόνι πιο ψηλό
        το σπίτι πιο χαμηλό
        πιο ισχυρή η επιθυμία να φτάσεις.

Θα 'θελα να μάθω αν πλέον τ' απέκτησες
        ΟΛΑ.

Ξέρεις εσύ:
        το γούνινο παλτό
        τις δερμάτινες μπότες
        την υπηκοότητα
        τη σανίδα του σκι.

Και πες μου, Μπεθ,
        τι πήρες φεύγοντας από το σπίτι;
        τι απ' όλα όσα σαρώθηκαν άντεξε στον χρόνο;

Αυτές οι φωτογραφίες άραγε,
        το αγαλματάκι του Χοσέ Γκρεγκόριο*,
        το μπουκάλι του ανίς;

* Τα αγαλματάκια του Βενεζουελανού Χοσέ Γκρεγκόριο Ερνάντες, γνωστού ως «ο γιατρός των φτωχών», είναι αντικείμενα λατρείας μεταξύ των Λατινοαμερικανών πιστών. [Σ.τ.Μ.]

Είναι αυτός ο σταυρός
        όμοιος
        μ' εκείνον του χωριού;

Κοίτα να δεις,
        μερικές φορές νιώθω
        ότι το σπίτι επαναλαμβάνεται
        όπως ο πόλεμος ο ίδιος.